

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/339/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021201998
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Belavá
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1021201998.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Otílie Belavej a členov senátu Mgr. Mariána Degmu a JUDr. Valérie Žiliakovej v právnej veci žalobcu: Mgr. R. K., bytom P. XX, XXX XX J., adresa na doručovanie: J.L. X, XXX XX J., proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, so sídlom Špitálska 14, 812 28 Bratislava, IČO: 00 151 866, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: KRPZ-BA-OPP-181-012/2018 zo dňa 11.04.2018, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Krajský súd v Bratislave žalovanému **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Rozhodnutia správnych orgánov

1. Veliteľ Pohotovostnej motorizovanej jednotky PZ Bratislava, odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, Disciplinárnym rozkazom číslo 8 zo dňa 27.02.2018, uložil podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov, disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 10% na dobu 2 mesiace žalobcovi, zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii referent 4. čaty Pohotovostnej motorizovanej jednotky (ďalej len „PMJ“) PZ Bratislava odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, služobného úradu Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. v platnom znení, ktorého sa dopustil tým, že dňa 25.01.2018 o 18.32 hod. na súkromný telefón veliteľa 4. čaty PMJ npor. O. Y. (tel. XXXXXXXXXX) poslal SMS správu zo svojho telefónu (č. tel. XXXX XXXXXX) v znení: „Som PN. Idem na kontrolu až budúci týždeň.“. Dňa 26.01.2018 veliteľ 4. čaty PMJ nastúpil na dennú službu, pričom z „Potvrdenia o dočasnej PN“ číslo G. XXXXXX vystaveného lekárkou MUDr. E. pre žalobcu zistil, že žalobca je od 19.01.2018 do 31.01.2018 PN. Potvrdenie o PN uvedená lekárka vystavila dňa 19.01.2018, pričom žalobca svojmu bezprostredne nadriadenému skutočnosť o PN oznámil hore uvedenou SMS správou až vo večerných hodinách dňa 25.01.2018. Z ust. § 81 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. v platnom znení vyplýva, že policajt PZ je okrem iného aj túto skutočnosť povinný nadriadenému oznámiť bezodkladne. Čo sa v tomto prípade nestalo. To, že svojmu bezprostredne nadriadenému túto skutočnosť neoznámil bezprostredne dňa 19.01.2018 v deň od kedy bol vypísaný zo zdravotných dôvodov na PN, ale až po viac ako šiestich dňoch pred dennou službou uvedenou SMS správou, si nespĺnil o.i. uvedenú zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 81 ods. 3 citovaného zákona, podľa ktorého „Ak je dôležitá osobná prekážka v štátnej službe policajtovi vopred známa, je povinný včas požiadať nadriadeného o poskytnutie služobného voľna; inak je policajt povinný vyrozumieť ho o dôležitej osobnej prekážke v štátnej službe a o jej predpokladanom trvaní bezodkladne.“

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu podal žalobca odvolanie, o ktorom žalovaný rozhodnutím KRPZ-BA-OPP-181-012/2018 zo dňa 11.04.2018 rozhodol tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II. Žaloba

3. Včas podanou žalobou zo dňa 22.05.2018, doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 31.05.2018, sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré žiada spolu s prvostupňovým rozhodnutím zrušiť, pretože sa nezakladajú na tvrdených skutočnostiach a vo veci nebol presne zistený skutkový stav. V uvedenom konaní bolo uložené žalobcovi disciplinárne opatrenie z dôvodu, že svojmu bezprostredne priamemu nadriadenému veliteľovi 4. čaty PMJ npor. O. Y. (ďalej len „veliteľ 4. čaty“) neoznámil dôležitú osobnú prekážku v štátnej službe a jej predpokladané trvanie.

4. Žalobca uviedol, že dňa 18.01.2018, počas trvania služby od 08.00 hod. do 13.00 hod., po 12-tej hodine ústne informoval veliteľa 4. čaty, že sa necíti dobre a že na druhý deň t.j. 19.01.2018 navštívi obvodnú lekárku za účelom vyšetrenia a vystavenia dokladu o práceneschopnosti (ďalej len „PN“). Obvodnú lekárku nenavštívil dňa 18.01.2018 z dôvodu, že zle sa začal cítiť pred koncom služby a po skončení služby obvodná lekárka už neordinovala. Dňa 19.01.2018 (piatok) obvodná lekárka vypísala potvrdenie o PN. Priamy nadriadený, veliteľ 4. čaty, ako aj druhý priamy nariadený, por. C. Č., ktorý je zástupca veliteľa 4. čaty mal voľno do 25.01.2018 vrátane.

Po odchode z ambulancie všeobecnej lekárnky, dňa 19.01.2018 nemohol doručiť doklad o PN z dôvodu pokročilého času a veliteľ PMJ a zástupca veliteľa PMJ, ktorí sú tiež nadriadenými žalobcu, a ktorým mohol doručiť doklad o PN, ako je uvedené v zákone č. 73/1998 Z. z., sa už nenachádzali na pracovisku, nakoľko pracovná doba veliteľa PMJ a zástupcu veliteľa PMJ je od pondelka do piatku. Cez víkendy a sviatky, sa na útvare PMJ nikto zo spomínaných nadriadených nenachádza.

5. Ďalej žalobca uviedol, že doklad o PN doručil na útvar prostredníctvom hliadky Finiš 400 dňa 21.01.2018 (nedeľa) s ktorou sa telefonicky skontaktoval. Doklad o PN odovzdal hliadke vykonávajúcej službu v obvode Bratislava 4, kde žalobca býva na ulici J. X a kde vykonával liečebný proces. O doručení do rúk nadriadeným a to veliteľovi PMJ, alebo zástupcovi veliteľa PMJ sa žalobca telefonicky informoval u policajta, ktorý doručenie potvrdil dňa 22.01.2018 (pondelok). Z uvedeného vyplýva, že informoval nadriadeného ihneď ako mohol, potvrdenie o PN bolo na začiatku pracovného týždňa doručené, t.z., že žalobca dodržal ustanovenia zákona č. 73/1998 Z. z. a služobný úrad nemal začať disciplinárne konanie.

6. Žalobca namieta, že v konaní došlo k porušeniu jeho práv, keď v § 235 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z. sa uvádza, že konanie sa začína na návrh účastníka konania, alebo služobného úradu, pričom žalobca dňa 08.02.2018 prevzal oznámenie o začatí disciplinárneho konania pod spisovou značkou KRPZ-BA-OPP2-83/2018, v ktorom je uvedené, že „Z úradného záznamu spracovaného veliteľom 4. čaty PMJ PZ BA npor. O. Y. (ďalej veliteľ 4. čaty), boli zistené nasledovné skutočnosti: ...“ Žalobca je názoru, že veliteľ čaty spracoval úradný záznam a nie návrh na začatie disciplinárneho konania, preto nemohlo byť začaté akékoľvek konanie v zmysle zákona č. 73/1998 Z. z..

7. Žalobca namieta, že v oznámení bolo uvedené jeho súkromné telefónne číslo, a keďže nikomu nedal súhlas na spracovanie osobných údajov, týkajúcich sa súkromného telefónneho čísla, došlo k porušeniu zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

8. Žalobca namieta, s poukazom na citáciu § 238 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z., že v oznámení nebol predložený žiadny dôkaz, ku ktorému by sa mohol vyjadriť, prípadne navrhnúť dôkazy preukazujúce jeho nevinu. Uvedeným konaním tak bol ukrátený na právach zaručených v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

9. Žalobca namieta, s poukazom na citáciu § 56 ods. 1 v spojení s § 81 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z. z. ktorý mal svojím konaním porušiť, že v celom ustanovení § 81 zák. č. 73/1998 Z. z. nie je uvedené, že práceneschopnosť je dôležitou osobnou prekážkou v štátnej službe, takže žalobcovi nevyplýva povinnosť v zmysle ust. § 81 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z.z. vyrozumieť nadriadeného, čím nemohol porušiť toto ustanovenie.

Rovnako ani v ust. § 81 ods. 4 zák. č. 73/1998 Z. z. sa neuvádza povinnosť oboznámiť nadriadených v prípadoch citovaných v tomto odseku. Taktiež sa v uvedenom odseku uvádza, že sa neprítomnosť policajta v službe ospravedlní. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že v dňoch 19.01.2018 až 25.01.2018

nemal plánovanú žiadnu službu, teda sa nepotreboval ospravedlniť v tieto dni, ale až na deň 26.01.2018, kedy mal naplánovanú službu v čase od 06.00 hod. do 18.00 hod., takže ospravedlnenie žalobcu vyplýva iba z dôvodov uvedených v citovanom zákone a nie z dôvodu PN.

Žalobca opäť odkazuje na ust. § 81 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z. z. a uvádza, že z vyjadrenia odvolacej komisie vyplýva, že žalobca neinformoval svojho priameho nadriadeného, avšak v uvedenom ustanovení nie je uvedený priamy nadriadený, ale iba nadriadený, a to sú veliteľ PMJ, zástupca veliteľa PMJ, veliteľ 4. čaty a zástupca veliteľa 4. čaty. Dňa 22.01.2018 (pondelok) prvý deň po dňoch pracovného pokoja (víkend) bol doklad o PN doručený na útvar PMJ veliteľovi a zástupcovi PMJ a dňa 25.01.2018 kontaktoval SMS správou aj veliteľa 4. čaty o tom, že je ešte PN. Veliteľ 4. čaty na SMS správu neodpovedal, a ani nepotvrdil či túto SMS prijal. Žalobcovi prišlo potvrdenie o doručení od operátora. Žalobca namieta skutočnosť, že v konaní nebolo zohľadnené, že veliteľ 4. čaty úmyselne zatajil, že ho žalobca o PN informoval vopred. V konaní nebol objektívne zistený skutkový stav a neboli posúdené tvrdenia žalobcu.

10. Žalobca namieta, že v oznámení bol poučený o § 56 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z., avšak absentuje poučenie o § 50, § 52 až § 62 a § 231 až § 250 a § 252 citovaného zákona, ktoré súvisia s disciplinárnym konaním. Taktiež žalobca nebol oboznámený s Nariadením ministra vnútra SR č. 22/2009 o rozsahu disciplinárnej právomoci nadriadených, alebo usmernením sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu personálneho odboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-PO- 986/2013 zo dňa 09.12.2013 a iné. V zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Uvedený článok zahŕňa aj poučenie v zmysle zákona v ktorom sa konanie vedie.

11. Žalobca namieta, že v zmysle poslednej vety oznámenia, sa mal vyjadriť do nasledujúceho dňa odo dňa doručenia tohto oznámenia, k čomu uviedol, že v deň prevzatia oznámenia dňa 08.02.2018, bol v službe od 09.00 hod. do 21.00 hod., preto určená lehota bola neadekvátna, keď na svoju obhajobu mal tri hodiny, pričom bol vyčerpaný po 12 hodinovej službe a ešte sa potreboval presunúť domov, preto v tak krátkej dobe sa nemohol plnohodnotne obhajovať, preštudovať zákon, alebo sa s niekým poradiť o postupe.

Žalobca uviedol, že veliteľ PMJ spracoval oznámenie dňa 07.02.2018, teda 12 dní po oboznámení sa úradným záznamom veliteľa 4. čaty. Žalobca svoje vyjadrenie odovzdal dňa 09.02.2018 a veliteľ PMJ vydal Disciplinárny Rozkaz dňa 27.02.2018, až po 19-tich dňoch.

12. Žalobca namieta, že uloženie samotného trestu pri zohľadnení dovtedajšieho hodnotenia žalobcu s tým, že od roku 2015 do konca roka 2017 bol žalobca 6x odmenený za kvalitné plnenie úloh a za vykonanie služobných úloh nad rozsah zverených činností a za dosiahnuté výsledky; za toto obdobie bolo žalobcovi uložené iba jedno disciplinárne opatrenie; pričom v čase uloženia preskúmaného disciplinárneho opatrenia bol uvedený trest zahladený, preto sa na žalobcu musí hľadieť ako na osobu netrestanú. Z uvedeného má žalobca zato, že ak by sa dopustil disciplinárneho previnenia, výška trestu by mala byť maximálne ako „Výčitka“ v zmysle § 54 zák.č. 73/1998 Z.z..

13. Žalobca namieta, že počas celého konania mu nebolo umožnené nahliadnutie do spisu a oboznámenie sa s dôkazmi.

III. Vyjadrenie žalovaného

14. Žalovaný sa vyjadril k žalobe podaním z 21.04.2022, doručeným súdu dňa 21.04.2022 s tým, že sa nestotožňuje s námietkami žalobcu. Žalobou napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade s právnymi predpismi na základe presne a úplne zisteného skutočného stavu veci, v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona a žiadal, aby súd žalobu zamietol.

15. K námietke žalobcu, že veliteľ čaty spracoval úradný záznam a nie návrh na začatie disciplinárneho konania, a teda nemohlo byť začaté akékoľvek konanie v zmysle zákona č. 73/1998 Z.z. žalovaný uviedol, že veliteľ 4. čaty spracoval o zistených skutočnostiach úradný záznam, tento predložil veliteľovi PMJ, ktorý na základe týchto skutočností začal disciplinárne konanie voči žalobcovi v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.. Túto skutočnosť veliteľ PMJ oznámil žalobcovi listom označeným ako „Oznámenie o začatí disciplinárneho konania“ zo dňa 07.02.2018, evidovaným pod číslom: KRPZ-BA-

OPP2-83/2018, doručeným žalobcovi dňa 08.02.2018. Z citácie ust. § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. vyplýva, že žiaden návrh veliteľ 4. čaty nemusel predkladať (ako sa mylne domnieva žalobca). Z úradného záznamu vyplývalo porušenie služobnej disciplíny a nadriadený je povinný v zmysle § 49 písm. d) zákona č. 73/1998 Z. z. „oceňovať príkladné plnenie služobných povinností a navrhovať alebo vyvodzovať dôsledky z porušovania služobných povinností.“

16. K námietke žalobcu, že v oznámení bolo uvedené žalobcove telefónne číslo, pričom nikomu nedal súhlas na spracovanie osobných údajov, týkajúcich sa jeho súkromného telefónneho čísla, čím bol porušený zákon č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, žalovaný uviedol, že každý policajt je v zmysle § 48 ods. 3 písm. j) zákona č. 73/1998 Z. z. povinný „poskytnúť Policajnému zboru osobné údaje, ktoré sú nevyhnutné na realizáciu práv a povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru.“ V prípade, ak sa žalobca domnieval, že došlo k porušeniu zákona č. 18/2018 Z. z. mohol sa obrátiť na Úrad na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky a podať návrh na začatie konania o ochrane osobných údajov.

17. K námietke žalobcu, že v oznámení nebol žalobcovi predložený žiadny dôkaz, ku ktorému by sa mohol vyjadriť, prípadne navrhnúť dôkazy preukazujúce jeho nevinu, že za dôkaz nemožno považovať parafrázovanie úradného záznamu veliteľa 4. čaty, teda nebol predložený žiaden dôkaz, ktorý by žalobcu usvedčoval z porušenia kladené mu za vinu. A že uvedeným konaním mal byť žalobca ukrátený na právach zaručených čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, žalovaný uviedol, že konanie prebehlo v súlade so zákonom č. 73/1998 Z. z., čo skonštatoval aj odvolací orgán, a čo sa týka predložených dôkazov, tieto mohol žalobca zistiť priamo nahliadnutím do spisu podľa § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z..

18. K námietke žalobcu vo vzťahu k ust. § 81 zákona č. 73/1998 Z. z. v ktorom nie je uvedené, že práceneschopnosť je dôležitou osobnou prekážkou v štátnej službe, t.zn., že žalobcovi nevyplývala povinnosť v zmysle § 81 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. vyrozumieť nadriadeného, žalovaný uviedol, že v § 81 zákona č. 73/1998 Z. z. sú uvedené „Dôležité osobné prekážky v štátnej službe“ a v ods. 4 uvedeného ustanovenia je uvedená aj dočasná práceneschopnosť, čo znamená, že aj dočasná práceneschopnosť je dôležitá osobná prekážka v štátnej službe. Rozdiel je v tom, že o ostatných dôležitých osobných prekážkach v štátnej službe rozhoduje nadriadený a o dočasnej pracovnej neschopnosti rozhoduje lekár.

Skutočnosť, že žalobca v čase začatia PN nemal plánovaný výkon služby ho neospravedlňuje, že neoznámil svoju PN, nakoľko žalobca pracoval v nerovnomernom režime výkonu štátnej služby čo znamená, že každý deň je jeho obvyklým dňom výkonu štátnej služby a teda služby žalobcu mohli byť kedykoľvek zmenené.

Žalovaný tiež uviedol, že žalobca počas PN čerpá nemocenskú dávku v zmysle zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a tieto skutočnosti je potrebné zaznamenať do plánu služieb tak, aby mu táto dávka mohla byť zaplatená.

Taktiež bol žalobca povinný v zmysle § 48 ods. 3 písm. v) zákona č. 73/1998 Z. z. dodržiavať liečebný režim určený ošetroujúcim lekárom počas dočasnej neschopnosti na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz. Avšak keď nikto nevie, že žalobca bol práceneschopný, tak nebol dôvod ho kontrolovať a iba žalobca vie, prečo túto skutočnosť neoznámil svojmu nadriadenému.

Žalovaný konštatoval, že žalobca svoju PN mohol uviesť ktorémukoľvek nadriadenému a tým by si splnil svoju povinnosť, ktorá mu vyplýva priamo zo zákona. Ako žalovaný už uviedol, o PN rozhoduje lekár, preto žalobcovo tvrdenie, že predčasne informoval veliteľa čaty, je irelevantné. Navyše žalobca toto svoje tvrdenie (že informoval veliteľa čaty) nepreukázal žiadnym dôkazom.

19. K námietke žalobcu, že v oznámení bol poučený o § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. a že v oznámení absentuje poučenie o § 50, § 52 až § 62 a § 231 až 250 a § 252, ktoré súvisia s disciplinárnym konaním, že nebol náležite poučený o všetkých svojich právach a taktiež nebol oboznámený s nariadením MV SR č. 22/2009, s usmernením sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu personálneho odboru MV SR č. SPOU-PO-986/2013 zo dňa 09.12.2013 a iné, žalovaný uviedol, že zákon neukladá povinnosť informovať a poučovať účastníka konania o postupe v konaní. Pravdou je, že žalobca nebol oboznámený s Nariadením Ministerstva vnútra SR č. 22/2009 o rozsahu disciplinárnej právomoci nadriadených, ktoré upravuje právomoci nadriadených udeľovať výšku odmien alebo trestov, a to z dôvodu, že uvedené nariadenie sa týka len nadriadených a nemá žiaden vplyv na činnosť žalobcu.

Pokiaľ ide o usmernenie sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu personálneho odboru Ministerstva vnútra SR č. SPOU-PO-986/2013 zo dňa 09.12.2013, toto usmerňuje nadriadených o vzore disciplinárneho rozkazu. S usmerneniami nemusia byť policajti povinne oboznamovaní (§ 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z.) tak, ako sa mylne domnieva žalobca.

20. K námietke žalobcu, že v zmysle poslednej vety oznámenia sa mal žalobca vyjadriť do nasledujúceho dňa odo dňa doručenia tohto oznámenia, že určená lehota bola vzhľadom na opísané skutočnosti neadekvátne, žalovaný uviedol, že lehota na vyjadrenie bola primeraná k povahe a závažnosti veci. Žalobca počas celého konania mal práva účastníka konania, ktoré mohol uplatniť až do skončenia konania. K tvrdeniu žalobcu, že na vyjadrenie mal len tri hodiny, nakoľko lehota mu skončila až po nasledujúcom dni, k uvedenému žalovaný konštatoval, že žalobca mohol požiadať nadriadeného o predĺženie lehoty, čo však neurobil. Počas celého konania mohol žalobca navrhovať ďalšie dôkazy a obhajovať sa.

21. K námietke žalobcu, že v predmetnom disciplinárnom konaní boli porušené práva žalobcu vyplývajúce z § 2a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. a aby sa predišlo takémuto správaniu má vyšší nadriadený vykonať opatrenia na zabránenie postihu policajta, ktorý podal sťažnosť, čo sa v prípade žalobcu nestalo, žalovaný uviedol, že žalobca túto námietku nekonkretizuje, t.j. v čom mal byť okrem disciplinárneho konania žalobca postihovaný alebo prenasledovaný, preto sa žalovaný k tejto námietke nevyjadril.

22. K námietke žalobcu, že v disciplinárnom rozkaze je uvedené, že skutočnosti vo vyjadrení žalobcu sú nepodstatné a pre rozhodnutie vo veci bezvýznamné, žalovaný uviedol, že predmetom disciplinárneho konania bolo porušenie povinností uvedených v § 81 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. „Ak je dôležitá osobná prekážka v štátnej službe policajtovi vopred známa, je povinný včas požiadať nadriadeného o poskytnutie služobného voľna; inak je policajt povinný vyzrozumieť ho o dôležitej osobnej prekážke v štátnej službe a o jej predpokladanom trvaní bezodkladne“, preto hodnotenie žalobcu vo vzťahu k činnosti a výkonu služby nesúviselo s predmetným konaním. Hodnotiť činnosť policajta je povinnosťou nadriadeného a nie podriadeného. Nadriadeným veliteľa 4. čaty je veliteľ PMJ. V priebehu preskúmaného konania sa potvrdilo, že žalobca sa dopustil disciplinárneho previnenia a preto mu bolo uložené disciplinárne opatrenie.

23. K námietke žalobcu, že v disciplinárnom rozkaze veliteľ PMJ uvádza, že je žalobca PN, nevyrozumel nikoho z nadriadených dňa 19.01.2018, t.zn. po vystavení dokladu PN, a oznámenie nadriadenému deň pred vystavením dokladu PN, dňa 18.01.2018, považoval za nedostatočné. K tvrdeniu žalobcu, že v minulosti ak mal žalobca vedomosť o tom, že na druhý deň nenastúpi do služby z dôvodu PN informoval nadriadeného ešte pred vypísaním dokladu o PN pričom voči žalobcovi nikto nezačal disciplinárne konanie, resp. žalobcu nikto neinformoval o tom, že takýmto spôsobom niečo porušuje, žalovaný poukázal na citáciu ust. § 81 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. „Neprítomnosť policajta v službe sa ospravedlní za čas dočasnej neschopnosti na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz, preventívnej rehabilitácie a za čas prvých dvoch týždňov kúpeľnej starostlivosti.“ V citovanom ustanovení sa uvádza, že sa neprítomnosť policajta v službe ospravedlní za čas PN. V dňoch 19.01.2018 až 25.01.2018 žalobca nemal plánovanú službu, a teda sa nepotreboval ospravedlniť, ale až na deň 26.01.2018, kedy mal plánovanú službu, avšak ospravedlnenie žalobcovi vyplýva iba z dôvodov uvedených v citovanom zákone a nie z dôvodu PN.

24. K námietke žalobcu, že v disciplinárnom rozkaze sa uvádzajú niektoré ustanovenia zákona § 73/1998 Z.z. na základe ktorých bolo vydané rozhodnutie, avšak žalobca nebol náležite poučený, ako postupovať v konaní ďalej, žalovaný uviedol, že disciplinárny rozkaz obsahuje formálne a obsahové náležitosti v súlade s § 241 zákona č. 73/1998 Z.z., s poukazom na usmernenie sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu personálneho odboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a metodické usmernenie personálneho odboru č.: SPOU-PO-37-OI1/2015 zo dňa 28.05.2015.

25. K námietke žalobcu, že dňa 20.03.2018 mu bolo doručené oznámenie o prijatí odvolania, v rámci ktorého bol informovaný o možnosti vyjadriť sa k veci do 06.04.2018, že z prerokovania odvolania senátom nebol vyhotovený záznam, ktorý by bol žalobcovi predložený na podpis, teda akékoľvek informácie ktoré žalobca poskytol senátu mohli byť pozmenené, alebo vynechané, žalovaný uviedol, že odvolacie konanie prebehlo v súlade s Rokovacím poriadkom poradnej komisie riaditeľa odboru

poriadkovej polície KR PZ v Bratislave (č.: KRPZ-BA- OPP-181/2018). Poradná komisia je iba poradným orgánom riaditeľa odboru poriadkovej polície KR PZ v Bratislave. Činnosť Poradnej komisie môže a nemusí byť upravená interným predpisom a ani zákon č. 73/1998 Z. z. neupravuje činnosť a postup Poradnej komisie. V zákone je taxatívne upravená iba povinnosť odvolacieho orgánu rozhodnúť až po predchádzajúcom prerokovaní odvolania v Poradnej komisii podľa § 243 ods. 2 zákon č. 73/1998 Z. z. Táto povinnosť bola splnená tak, ako vyplýva zo Zápisnice z rokovania Poradnej komisie zo dňa 06.04.2018 č.: KRPZ-BA-OPP-181- 011/2018. Zo zákona, ani z rokovacieho poriadku Poradnej komisie nevyplýva povinnosť predkladať závery z rokovania na podpis prizvaným osobám alebo účastníkom konania.

26. K námietke žalobcu, že v poslednom odseku na 4. strane rozhodnutia je uvedené, že dňa 21.03.2018 veliteľ 4. čaty spracoval záznam k doručeniu potvrdenia PN na útvar PMJ. Uvedený doklad o PN bol doručený na sekretariát a nie veliteľovi 4. čaty, čiže nemohol spísať úradný záznam o doručení, nakoľko v čase doručenia potvrdenia PN sa nenachádzal na pracovisku, žalovaný uviedol, že v úradnom zázname veliteľ 4. čaty uviedol, že doklad o PN bol doručený na PMJ dňa 25.01.2018 a veliteľ 4. čaty sa s ním oboznámil 26.01.2018, keď bol v službe a na uvedený doklad vyznačil dátum poslednej služby žalobcu čo bolo 18.01.2018. Uvedené údaje súhlasia s kópiou dokladu PN.

27. K námietke žalobcu, že v odseku na 4. strane rozhodnutia sa tiež uvádza, že bol doručený prehľad o disciplinárnych odmenách a disciplinárnych opatreniach. Ako bolo žalobcovi pred senátom odvolacej komisie uvedené, bol doručený iba prehľad disciplinárnych opatrení a nebol doručený prehľad disciplinárnych odmien. Prehľad disciplinárnych odmien je aktuálny iba od roku 2015, žalovaný uviedol, že každý nadriadený má prístup do prehľadu o disciplinárnych odmenách a trestoch svojich podriadených policajtov v dochádzkovom portáli SAP.

28. K námietke žalobcu, že v druhom odseku na 5. strane rozhodnutia je veta „O neschopnosti účastníka konania vykonávať štátnu službu sa bezprostredne nadriadený účastníka konania, veliteľ 4. čaty dozvedel až dňa 25.01.2018, keď obdržal od účastníka konania SMS správu, a keď bolo potvrdenie o práceneschopnosti účastníka doručené na útvar PMJ“, čím podľa žalobcu nebolo zisťované, ako sa doklad o PN dostal na útvar PMJ a ani kedy a kým bol doručený, ako aj to komu bol doručený, žalovaný uviedol, že oznámiť PN svojmu nadriadenému mohol žalobca vykonať akýmkoľvek spôsobom. To znamená, že aj SMS správou. Dôležité je, že to má vykonať bezodkladne a nie po 7 dňoch. Doručenie dokladu o PN sa vykonáva v súlade s § 113 ods. 2 písm. b) zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého poberateľ dávky sociálneho zabezpečenia je povinný preukázať skutočnosť rozhodujúcu na vznik a zánik nároku na dávku sociálneho zabezpečenia, nároku na jej výplatu a jej sumu v lehote ôsmich dní odo dňa vzniku tejto skutočnosti; ak policajt, profesionálny vojak alebo iný poberateľ dávky sociálneho zabezpečenia bol písomne vyzvaný útvarom sociálneho zabezpečenia ministerstva alebo Vojenským úradom sociálneho zabezpečenia alebo príslušný služobný úrad, alebo služobný orgán, ktorý dávku sociálneho zabezpečenia vypláca, aby preukázal tieto skutočnosti, je povinný výzve vyhovieť v určenej lehote. Uvedenú lehotu doručenia dokladu o PN žalobca dodržal a preto nebol dôvod skúmať akým spôsobom bol doklad doručený a nebolo to ani predmetom disciplinárneho konania.

29. K námietke žalobcu, že počas celého konania nebolo žalobcovi umožnené, aby nahliadol do spisu a oboznámil sa s dôkazmi, žalovaný uviedol, že nahliadať do spisového materiálu je právo žalobcu a je na žalobcovi, či toto právo využije. Žalovaný nemá vedomosť o tom, že by žalobca žiadal o nahliadnutie do spisu a to písomne alebo ústne.

30. K námietkam žalobcu, že uloženie samotného trestu pri zohľadnení dovtedajšieho hodnotenia žalobcu s tým, že od roku 2015 do konca roka 2017 bol žalobca 6x odmenený za kvalitné plnenie úloh a za vykonanie služobných úloh nad rozsah zverených činností a za dosiahnuté výsledky; za toto obdobie bolo žalobcovi uložené iba jedno disciplinárne opatrenie; pričom v čase uloženia preskúmaného disciplinárneho opatrenia bol uvedený trest zahľadený, preto sa na žalobcu musí hľadieť ako na osobu netrestanú, žalovaný v tejto súvislosti poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 10Asan/4/2018, sp.zn. 2Sžf44/2011, sp.zn. 6Asan/15/2018, sp.zn. 3Sžn 68/2004), podľa ktorej sa pri ukladaní sankcií v rámci správneho trestania, nevynímajúc teda ani disciplinárne postihy a opatrenia v rámci služobného pomeru policajtov, majú použiť zásady ukladania trestov podľa Trestného zákona a Trestného poriadku. V rámci aplikácie týchto zásad je

potrebné vziať do úvahy i vzťah medzi zásadami ukladania sankcií (trestov, disciplinárnych opatrení) za spáchané delikty a inštitútom zahľadania odsúdenia.

Z rozhodovacej činnosti senátov trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. vo veci sp. zn. 2 Urto 7/2019 zo dňa 10.09.2019, ktoré rozhodnutie odkazuje na skoršie rozhodnutie sp. zn. 5 Tz 33/1974 zo dňa 17.04.1974 uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 6/1975) vyplýva, že zahľadanie odsúdenia alebo zákonná fikcia zahľadania nebráni súdu, aby pri hodnotení osoby páchatel'a prizeral na skutočnosť, že páchatel' v minulosti spáchal trestný čin, a na základe vyhodnotenia minulého a terajšieho trestného činu vyvodil príslušné závery z hľadiska sklonov páchatel'a k protiprávnej činnosti, jeho vzťahu k zákonom chráneným spoločenským hodnotám, z hľadiska možnosti jeho nápravy a pod. Okolnosť, že páchatel' v minulosti už spáchal trestný čin, treba tiež chápať materiálne a možno ju považovať za priťažujúcu okolnosť (§ 34 písm. i) Trestného zákona) len vtedy, keď so zreteľom na svoju povahu zvyšuje stupeň nebezpečnosti nového trestného činu pre spoločnosť. Ani trestnú minulosť však nemožno hodnotiť mechanicky, bez previazanosti na aktuálne správanie a charakteristiky delikventa, i keď samozrejme zhodnotiť ju treba, a to vrátane už prípadne zahladených odsúdení (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Urto 2/2021 zo dňa 23.06.2021).

Postup žalovaného pri ukladaní Disciplinárneho rozkazu bol správny, nakoľko pri rozhodovaní o uložení výšky disciplinárneho opatrenia prihliadol na skutočnosť, že žalobca bol v minulosti opakovane disciplinárne potrestaný, pričom mu bolo uložené štyrikrát písomné pokarhanie ako miernejšia forma sankcie a štyrikrát disciplinárne opatrenie zníženie služobného platu. Na uvedenom závere nemení nič ani tá skutočnosť, že medzičasom došlo podľa § 61 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. k zahladeniu disciplinárnych opatrení za minulé disciplinárne previnenia žalobcu, nakoľko aj zahladené disciplinárne opatrenie dáva obraz o osobe disciplinárneho previnilca a o jeho tendencii dopúšťať sa disciplinárnych previnení, resp. nerešpektovať základné povinnosti policajta (sp. zn. 4Asan/22/2019 zo dňa 02.06.2020, preskúmané aj v rámci konania o ústavnej sťažnosti pred Ústavným súdom SR, sp. zn. I. ÚS 3/2021 zo dňa 19. januára 2021).

Žalovaný tiež uviedol, že žalobca bol na PMJ zaradený od 01.07.2001, veliteľ PMJ, ktorý mu uložil predmetné disciplinárne opatrenie, bol zaradený na PMJ od 01.10.2004, teda skoro 14 rokov bol jeho nadriadeným z čoho vyplýva, že žalobcu dokonale poznal a vedel jednoznačne posúdiť a vyhodnotiť jeho charakteristiky a prihliadnuť na jeho postoj k plneniu povinností. Okrem prvého disciplinárneho opatrenia uložil žalobcovi všetky ostatné disciplinárne opatrenia a v čase uloženia preskúmaného Disciplinárneho opatrenia, bolo žalobcovi dňa 20.02.2018 uložené disciplinárne opatrenie zníženie služobného platu o 10% na dobu 1 mesiac, voči ktorému sa žalobca tiež odvolal, a bolo odvolacím orgánom potvrdené (právoplatné dňa 16.04.2018).

31. K tvrdeniu žalobcu, že bol niekoľkokrát odmenený a tieto odmeny nemá zaznamenané, žalovaný uviedol, že do týchto odmien zrejme zarátava žalobca aj celoplošné odmeny udeľované Ministerstvom vnútra SR všetkým policajtom podľa zaradenia a podľa dĺžky odslužených rokov v zmysle § 102a zákona č. 73/1998 Z.z.. Veliteľom PMJ boli žalobcovi v zmysle § 102a zákona č. 73/1998 Z. z. udelené za jeho kariéru na PMJ tri odmeny, čo v kontexte s počtom udelených trestov, ktoré boli žalobcovi uložené, je značný nepomer a tiež svedčí o prístupe žalobcu k plneniu povinností. Tieto odmeny nie sú zaznamenané do prehľadu odmien a trestov. Do uvedeného prehľadu sa zaznamenávajú disciplinárne odmeny, ktoré boli uložené v zmysle § 51 zákona č. 73/1998 Z. z. a to sú písomná pochvala, peňažný dar alebo vecný dar a mimoriadne povýšenie do vyššej hodnosti. Tieto disciplinárne odmeny sa udeľujú za vykonanie konania hodného zreteľa a to napr. zadržanie nebezpečného páchatel'a, dílera drog, za prejav mimoriadnej odvahy, záchranu života a pod..

Žalobca za svoju 17 ročnú kariéru na PMJ, kde ako policajt slúžil v 12 hodinových zmenách na ulici, bol prioritne vysielaný na prípady cez linku 158, nemusel dokumentovať prípady a nespracovával spisy, žalobca žiadnu takúto odmenu nezískal, čo vzhľadom na to, že patril medzi najstarších a najskúsenejších policajtov na PMJ, dotvára jeho celkový obraz o prístupe k plneniu povinností. Žalobca dokonca za svoju odmenu považuje aj zvýšenie osobného príplatku o XXX,-€, ktorý dostal každý policajt, na základe vyššej kolektívnej zmluvy medzi Odborovým zväzom polície a Ministerstvom vnútra SR.

32. Žalobca v podanej žalobe uviedol snád' všetky svoje práva, ale opomenul, že ako príslušník bezpečnostného ozbrojeného zboru, ktorým Policajtný zbor SR je, má aj povinnosti. Služobný pomer policajta je vzťahom osobitným, ktorý má hybridnú povahu. Na policajta sú kladené rôzne povinnosti, ktoré sa realizujú v priebehu výkonu štátnej služby a ktoré slúžia na zabezpečenie jeho náležitého výkonu ako napr.: svedomitie plnenie služobných povinností, vykonávať štátnu službu riadne, osobne a

včas, plne využívať čas služby, pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá slušnosti, vykonávať štátnu službu nestranne a pod.. Konkretizácia práv a povinností policajtov v služobnom pomere sa vykonáva ďalšími internými predpismi, predovšetkým rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ktorí v stanovenom rozsahu riadia, organizujú, hodnotia a kontrolujú výkon štátnej služby podriadených policajtov. Z obsahu každého interného predpisu vyplývajú pre policajta aj nadriadeného ďalšie práva ale najmä povinnosti, ktorých zavinené porušenie znamená porušenie služobnej disciplíny aj s možnou sankciou. Disciplinárna zodpovednosť policajtov vystupuje v služobnom pomere pri výkone štátnej služby do popredia ešte výraznejšie, ako je to v iných pracovnoprávných vzťahoch. Vyplýva to z poslania štátnozamestnaneckých vzťahov vykonávaných v služobnom pomere, špecifickosti plnenia úloh Policajného zboru policajtmi a vzťahov nadriadenosti a podriadenosti v služobnom pomere. Ustanovenia o služobnej disciplíne sú súčasťou zákona. Disciplinárna zodpovednosť je vo všeobecnosti osobitným druhom právnej zodpovednosti. Je subjektívnou zodpovednosťou policajta, zakladajúcou sa výlučne na princípe zavinenia. V danom prípade bolo disciplinárne zavinenie žalobcovi jednoznačne preukázané, čo potvrdil aj odvolací orgán.

IV. Administratívne konanie

33. Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že veliteľ 4. čaty PMJ spracoval dňa 02.02.2018 pod č. KRPZ-BA-OPP2-70-006/2018 záznam, ktorého prílohou bol obsah SMS správ žalobcu zo dňa 25.01.2018 a dňa 01.02.2018, ktoré odoslal na mobilný telefón veliteľa 4. čaty PMJ a fotokópia potvrdenia o PN žalobcu číslo G. XXXXXX. Z uvedených podkladov vyplynulo, že dňa 25.01.2018 v čase o 18.32 hod. obdržal veliteľ 4. čaty PMJ na svojom súkromnom mobilnom telefóne s telefónnym číslom XXXX/XXXXXX od žalobcu z telefónneho čísla XXXX/XXXXXX SMS správu v znení: „Som PN. Idem na kontrolu až budúci týždeň“. Následne dňa 26.01.2018, keď veliteľ 4. čaty PMJ nastúpil na dennú službu z potvrdenia o PN zistil, že žalobca je PN už odo dňa 19.01.2018, pričom žalobca práceneschopnosť oznámil svojmu bezprostredne nadriadenému až dňa 25.01.2018 vo večerných hodinách. Na základe uvedených skutočností vyplynulo, že žalobca nepostupoval v súlade s § 81 ods. 3 zákona o štátnej službe.

34. S poukazom na uvedený záznam, veliteľ PMJ začal voči žalobcovi disciplinárne konanie podľa § 56 ods. 1 zákona o štátnej službe s poukazom na Nariadenie ministra vnútra SR č. 22/2009 o rozsahu disciplinárnej právomoci nadriadených v znení neskorších predpisov pre podozrenie zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 52 ods. 1 zákona o štátnej službe pre porušenie § 48 ods. 3 písm. a) zákona o štátnej službe per analogiam k ustanoveniu § 47 zákona o štátnej službe. O začatí disciplinárneho konania, veliteľ PMJ spracoval dňa 07.02.2018 pod č. KRPZ-BA-OPP2-83/2018 oznámenie, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 08.02.2018. Obsahom oznámenia o začatí disciplinárneho konania sú najmä skutočnosti, ktoré veliteľ 4. čaty PMJ spracoval v zázname zo dňa 02.02.2018 pod č. KRPZ-BA-OPP2-70-006/2018. V predmetnom oznámení bola žalobcovi poskytnutá lehota na vyjadrenie k uvedeným skutočnostiam.

35. Žalobca sa k začatiu disciplinárneho konania vyjadril veliteľovi PMJ písomne dňa 09.02.2018, z ktorého o.i. vyplýva, že veliteľovi 4. čaty PMJ zaslal SMS správu o tom, že je práceneschopný. Urobil tak preto, lebo od 19.01.2018 do 25.01.2018 nebol veliteľ 4. čaty PMJ v službe, keďže ich čata mala plánované voľno, s nástupom dňa 26.01.2018. To, že sa dlhodobo necíti zdravo žalobca spomenul veliteľovi 4. čaty PMJ dňa 18.01.2018 počas služby - výcviku s tým, že dňa 19.01.2018 navštívi lekára. Uvedené žalobca považuje za informovanie o svojej práceneschopnosti v predstihu, osobne, pričom v SMS správe zo dňa 25.01.2018 tiež informoval veliteľa 4. čaty PMJ o tom, že je stále PN a aby ho neplánoval do služby. Žalobca tiež uviedol, že predmetné porušenie si veliteľ 4. čaty PMJ vymyslel, nakoľko je voči žalobcovi zaujatý a ide mu o to, aby ho potrestal.

36. Následne veliteľ PMJ vydal Disciplinárny rozkaz č. 8 zo dňa 27.02.2018, ktorým podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe uložil žalobcovi disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 10 % na dobu dvoch mesiacov z dôvodu, že neoznámil bezodkladne svojmu bezprostredne nadriadenému, veliteľovi 4. čaty PMJ npor. O. Y. dôležitú osobnú prekážku v štátnej službe, že od dňa 19.01.2018 bol uznaný za PN tak, ako je špecifikované v odseku 1. tohto rozhodnutia.

37. Voči predmetnému Disciplinárnemu rozkazu podal žalobca odvolanie zo dňa 01.03.2018, doručené žalovanému dňa 06.03.2018.

38. Súčasťou administratívneho spisu je prehľad o disciplinárnych odmenách a disciplinárnych opatreniach vyhotovený dňa 05.03.2018 od 01.07.2001, plán služieb 4. čaty PMJ generovaný dňa 22.03.2018, Zápisnica z rokovania poradnej komisie riaditeľa odboru poriadkovej polície KR PZ v Bratislave KRPZ-BA-OPP-181-011/2018 zo dňa 06.04.2018.

39. Odvolací orgán, ako vecne a miestne príslušný na konanie vo veci odvolania žalobcu ako účastníka konania podľa § 243 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa ustanovenia § 243 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. a rozhodnutím KRPZ-BA-OPP-181-012/2018 zo dňa 11.04.2018 odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

V. Verejné vyhlásenie rozsudku

40. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 9 ods. 1 SSP rozhodol vo veci rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 10.11.2022, postupujúc podľa § 107 ods. 2 a § 137 ods. 4 SSP. Žalobca ani žalovaný nežiadali o nariadenie pojednávania vo veci, súdom boli poučení, ak sa výslovne nevyjadria, že žiadajú o nariadenie pojednávania, bude mať súd za to, že súhlasia s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na jeho internetovej stránke.

VI. Právne posúdenie

41. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

42. Podľa § 6 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

43. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

44. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. V rámci správneho súdnictva súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, najmä z toho pohľadu, či toto procesné pochybenie predstavuje takú vadu konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Preto zistenie súdu musí smerovať k tomu, či objasnenie skutkového stavu správnym orgánom je úplné a jeho postup zákonný.

45. Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru účinného v čase rozhodovania, služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

46. Podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

47. Podľa § 48 ods. 3 písm. h) zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný dodržiavať služobnú disciplínu.

48. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

49. Podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z.z., disciplinárnym opatrením je zníženie služobného platu až o 15% na dobu najviac troch mesiacov.

50. Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., ak policajt nemôže pre prekážky z dôvodu všeobecného záujmu alebo pre dôležité osobné prekážky vykonávať štátnu službu, má nárok na udelenie služobného voľna. Služobné voľno sa neudeluje, ak je neprítomnosť policajta v službe pre dôležitú osobnú prekážku ospravedlnená. Služobné voľno sa poskytuje na nevyhnutne potrebný čas v dňoch, ktoré sú inak obvyklými dňami služby policajta; ak ďalej nie je ustanovené inak.

51. Podľa § 79 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., prekážku v štátnej službe z dôvodu všeobecného záujmu, dôležitú osobnú prekážku v štátnej službe a prekážku podľa § 83 ods. 1 a ich trvanie je policajt povinný preukázať.

52. Podľa § 81 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., ak je dôležitá osobná prekážka v štátnej službe policajtovi vopred známa, je povinný včas požiadať nadriadeného o poskytnutie služobného voľna; inak je policajt povinný vyrozumieť ho o dôležitej osobnej prekážke v štátnej službe a o jej predpokladanom trvaní bezodkladne.

53. Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

54. Podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

55. Podľa § 235 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo služobného úradu.

56. Podľa § 235 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., konanie je začaté dňom, keď je podanie doručené oprávnenému orgánu.

57. Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

58. Podľa § 238 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka.

59. Podľa § 238 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy.

60. Podľa § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

VII. Závery správneho súdu

61. Krajský súd v Bratislave ako správny súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 13 ods.1 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného v medziach žaloby bolo vydané v súlade so zákonom a žalobné námietky neodôvodňovali jeho zrušenie.

62. Úlohou súdu bolo preskúmať a vyhodnotiť námietky vyplývajúce z podanej žaloby a to s dôrazom na porušenie ust. § 81 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., keď žalobca svoju PN zo dňa 19.01.2018

oznámil nadriadenému SMS správou dňa 25.01.2018, t.j. nesplnil si povinnosť, bezodkladne vyrozumieť nadriadeného o vzniknutej dôležitej osobnej prekážke v štátnej službe a o jej trvaní.

63. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ustanovenie § 81 zákona č. 73/1998 Z.z. je potrebné vnímať v celom kontexte vo vzťahu k dôležitej osobnej prekážke v štátnej službe. V ods. 1 § 81 zákona č. 73/1998 Z.z. je upravená situácia, za akých podmienok pre dôležité osobné prekážky, je nadriadený povinný poskytnúť policajtovi služobné voľno. V ods. 3 § 81 zákona č. 73/1998 Z.z. je upravená situácia pre prípad, ak je dôležitá osobná prekážka policajtovi vopred známa, ide o prípady definované pod písm. a) až j) (kedy o poskytnutí služobného voľna rozhoduje nadriadený) a za bodkočiarkou je upravená situácia pre prípad, kedy dôležitá osobná prekážka policajtovi nie je vopred známa, ide o prípady kedy o dôležitej osobnej prekážke rozhoduje iný subjekt - v danom prípade o PN rozhoduje lekár (a túto skutočnosť má povinnosť policajt oznámiť nadriadenému). Inak povedané, § 81 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. v súvislosti so vznikom dôležitej osobnej prekážky v štátnej službe policajta, upravuje dva druhy jeho povinností. V prvom prípade je relevantným ukazovateľom vedomosť policajta o existencii dôležitej osobnej prekážky v štátnej službe pred nástupom do služby. V takom prípade je povinný včas požiadať nadriadeného o poskytnutie služobného voľna. (uvedené nie je prípad žalobcu). V druhom prípade, právna norma rieši situáciu, kedy policajtovi nie je známa existencia dôležitej osobnej prekážky v štátnej službe pred nástupom do služby vopred (ide o nepredvídateľné akútne životné situácie ktoré nie je možné v zákone taxatívne definovať), avšak akonáhle sa o jej existencii a jej predpokladanom trvaní dozvie, je povinný bez zbytočného odkladu vyrozumieť o tejto skutočnosti svojho nadriadeného. (to je prípad žalobcu) Zo zisteného skutkového stavu podľa názoru súdu vyplýva, že žalobca si nesplnil práve túto zákonnú povinnosť, keďže bezodkladne odkedy sa dozvedel o dôležitej osobnej prekážke (vystavením potvrdenia o PN dňa 19.01.2018), o tejto skutočnosti nevyrozumel svojho nadriadeného. Urobil tak až SMS správou zo dňa 25.01.2018. Uvedené nepochybne vyplýva z potvrdenia o PN dňa 19.01.2018 a z SMS správy zo dňa 25.01.2018 doručenej nadriadenému.

Účelom uvedenej právnej normy, je zamedziť nežiadanému stavu, kedy by nadriadený policajta nemal vedomosť o neprítomnosti podriadeného policajta v štátnej službe a o jej dôvodoch v dostatočnom predstihu, a preto by nevedel zabezpečiť riadny výkon štátnej služby, napr. prerozdelením úloh absentujúceho policajta iným kolegom. Vzhľadom na charakter, organizáciu práce a rozpis služieb, liberácia žalobcu, že v dňoch 19.01.2018 až 25.01.2018 nemal plánovanú službu, a teda sa nepotreboval ospravedlniť, je nielen irelevantná ale nemá ani oporu v zákone.

64. Námietky žalobcu uvedené v odseku 4. a 5. tohto rozhodnutia vyhodnotil správny súd ako nedôvodné.

Žalobca v predmetných námietskach poukazuje na nemožnosť doručenia potvrdenia o PN, čo vzhľadom na citáciu ust. § 81 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. a vyššie uvedený účel tohto zákonného ustanovenia, zákonodarca nepochybne a jednoznačne ustanovil ako vyrozumenie svojho nadriadeného (nie doručenie svojmu nadriadenému), čo má bezpochyby iný praktický význam a to operatívne zabezpečiť riadny výkon štátnej služby, napr. prerozdelením úloh absentujúceho policajta a pod.. Ak by zákonodarca mal úmysel doručiť oznámenie o dôležitej osobnej prekážke, určite by to v zákone nezameniteľne uviedol. Preto námietka žalobcu, že priamy nadriadený, veliteľ 4. čaty, ako aj druhý priamy nariadený, por. C. Č., ktorý je zástupca veliteľa 4. čaty mal voľno do 25.01.2018 vrátane; a veliteľ PMJ a zástupca veliteľa PMJ, ktorí sú tiež nadriadenými žalobcu, sa už nenachádzali dňa 19.01.2018 na pracovisku (ich pracovná doba je od pondelka do piatka) je irelevantná a nemá oporu v zákone. Preto aj tvrdenie žalobcu, že doklad o PN doručil na útvar prostredníctvom hliadky Finiš 400 dňa 21.01.2018 (nedeľa), je vo vzťahu k ust. § 81 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. a jeho účelu, jednak irelevantné a zároveň žalobca toto svoje tvrdenie žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal.

V tejto súvislosti je rovnako irelevantné tvrdenie žalobcu, že dňa 18.01.2018, počas trvania služby od 08.00 hod. do 13.00 hod., po 12-tej hodine ústne informoval veliteľa 4. čaty, že sa necíti dobre a že na druhý deň t.j. 19.01.2018 navštívi obvodnú lekárnku za účelom vyšetrenia a vystavenia dokladu o PN. Jednak žalobca nerozhoduje o vystavení PN, nemá titul na predikovanie svojho zdravotného stavu, t.j., či bude PN. A zároveň zákonodarca ustanovil, že policajt odkedy sa dozvedel o dôležitej osobnej prekážke, v danom prípade vystavením potvrdenia o PN dňa 19.01.2018 (a nie subjektívny pocit žalobcu dňa 18.01.2018), má povinnosť bezodkladne o dôležitej osobnej prekážke vyrozumieť nadriadeného.

65. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 6. tohto rozhodnutia, že v konaní došlo k porušeniu práv žalobcu s poukazom na ust. § 235 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z., vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú.

Doručenie oznámenia o začatí disciplinárneho konania nie je rozhodnutím, ktorým by bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia. Návrh, resp. oznámenie o začatí disciplinárneho konania má za následok oboznámiť obvineného z disciplinárneho previnenia, a jeho prostredníctvom sa dozvie, čo mu je kladené za vinu a z akých dôvodov. Podľa názoru správneho súdu, nie je podstatné označenie listiny, ale jej obsah a z toho treba vychádzať, nakoľko práve obsah disciplinárneho previnenia určuje priebeh ďalšieho administratívneho konania.

66. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 8. tohto rozhodnutia, že v oznámení nebol predložený žiadny dôkaz, ku ktorému by sa mohol vyjadriť, prípadne navrhnúť dôkazy preukazujúce jeho nevinu, vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že dokazovanie vedie disciplinárny orgán, ktorý zároveň rozhoduje, ktoré z dôkazov vykoná a to za situácie, že žalobca má možnosť sám predkladať návrhy na dokazovanie (§ 238 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z. z.), čo však žalobca nevyužil. Inak povedané, žalobca nepredložil a ani neoznačil žiaden dôkaz, ktorým by bolo možné preukázať, resp. polemizovať, že zákonom uloženú povinnosť v zmysle § 81 ods. 3 za bodkočiarkou zák. č. 73/1998 Z.z., splnil.

67. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 9. tohto rozhodnutia, že v celom ustanovení § 81 zák. č. 73/1998 Z. z. nie je uvedené, že práceneschopnosť je dôležitou osobnou prekážkou v štátnej službe, takže žalobcovi nevyplýva povinnosť v zmysle ust. § 81 ods. 3 zák. č. 73/1998 Z.z. vyrozumieť nadriadeného, vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú.

Pri právnom vyhodnotení predmetnej námietky súd odkazuje na odôvodnenie v odseku 63. a 64. tohto rozhodnutia; a rovnako sa stotožňuje s vyjadrením žalovaného v odseku 18. tohto rozhodnutia.

68. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 10. tohto rozhodnutia, že v oznámení bol poučený o § 56 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z., avšak absentuje poučenie o § 50, § 52 až § 62 a § 231 až § 250 a § 252 citovaného zákona, a taktiež žalobca nebol oboznámený s Nariadením ministra vnútra SR č. 22/2009, s usmernením sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu personálneho odboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-PO- 986/2013 zo dňa 09.12.2013, vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú.

Vo vzťahu k poučovacej povinnosti tak, ako deklaruje žalobca treba uviesť, že zo žiadneho z ustanovení označeného žalobcom t.j. § 50, § 52 až § 62 a § 231 až § 250 a § 252 zákona č. 73/1998 Z.z. nevyplýva povinnosť žalovaného poučiť žalobcu o týchto zákonných ustanoveniach, ktoré v zmysle svojho obsahu upravujú postup žalovaného pri ukladaní disciplinárnych opatrení, preto je námietka nelogická.

Pokiaľ ide o Nariadenie Ministerstva vnútra SR č. 22/2009 o rozsahu disciplinárnej právomoci nadriadených, ktoré upravuje právomoci nadriadených udeľovať výšku odmien alebo trestov, podľa názoru súdu neboli porušené žiadne práva žalobcu a nedošlo k porušeniu postupu žalovaného, keďže predmetné nariadenie sa týka výlučne právomoci nadriadených a preto nemá žiaden vplyv na nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ ide o usmernenie sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu personálneho odboru Ministerstva vnútra SR č. SPOU-PO-986/2013 zo dňa 09.12.2013, na tomto mieste správny súd prisvedčil žalovanému ktorý uviedol, že s usmerneniami nemusia byť policajti povinne oboznamovaní (§ 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z.).

69. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 11. tohto rozhodnutia, že k doručenému oznámeniu, sa mal vyjadriť do nasledujúceho dňa odo dňa doručenia, pričom táto lehota bola neadekvátne, keď oznámenie prevzal dňa 08.02.2018, kedy bol v službe od 09.00 hod. do 21.00 hod., súd vyhodnotil ako nedôvodnú. V prípade, ak skutkové okolnosti bránili žalobcovi sa v stanovenej lehote vyjadriť k doručenému oznámeniu, mohol požiadať žalovaného s relevantným odôvodnením o predĺženie lehoty na vyjadrenie, čo žalobca neurobil a ani sa o to nepokúsil.

70. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 12. tohto rozhodnutia, že pri uložení trestu nebolo zohľadnené dovtedajšie hodnotenie žalobcu, súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Pri právnom vyhodnotení predmetnej námietky súd odkazuje na vyjadrenie žalovaného v odseku 30. a 31. tohto rozhodnutia s ktorým sa plne stotožňuje.

Samotnú výšku uloženého disciplinárneho opatrenia podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z., zníženie služobného platu o 10 % na dobu dvoch mesiacov, žalobca explicitne nenamietal.

71. Námietku žalobcu uvedenú v odseku 13. tohto rozhodnutia, že počas celého konania nebolo umožnené žalobcovi nahliadnutie do spisu a oboznámenie sa s dôkazmi, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Z obsahu administratívneho spisu totiž nevyplýva, že by žalobca žiadal o nahliadnutie do spisu a to ani písomne alebo ústne. Je na účastníkovi administratívneho konania, či právo nahliadania do spisu využije alebo nie.

72. Správny súd poukazuje, že správne súdnictvo je samostatným typom súdneho konania, v ktorom správny súd prejednáva vec, ktorou sa už zaoberal, resp. sa mal zaoberať orgán verejnej správy s výsledkom vydania správneho aktu. Správny súd pritom nie je súdom skutkovým, zásadne nevykonáva dokazovanie na zistenie skutkového stavu veci. Správny súd predovšetkým vykonáva kontrolu rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy, skúma, či orgán verejnej správy zistil skutkový stav veci dostatočne a preskúmava zákonnosť vydaného rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy. Vo vzťahu k napadnutým preskúmaným rozhodnutiam správny súd nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutých rozhodnutí. Právne závery so správnou citáciou dotknutých právnych noriem v spojení so správnou úvahou, vytvárajú logické právne východiská pre vydané rozhodnutia, z ktorých nepochybne vyplynulo, že žalobca sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako ho správne orgány popísali v svojich rozhodnutiach. Skutkový stav bol zistený nepochybne, presne a úplne a jeho právne posúdenie je v súlade so zákonom.

73. S poukazom na množstvo námietok a to aj pridružených, súd má zato, že nemal povinnosť zaoberať sa všetkými namietanými skutočnosťami, ale len tými, ktoré boli rozhodujúce pre vydanie napadnutých rozhodnutí. Uvedený názor súd oprel o rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Sžo/24/2013 zo dňa 18.06.2014, v ktorom najvyšší súd uviedol ... „Európsky súd pre ľudské práva, ale zároveň pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B).“ ...

Rovnako aj Ústavný súd Slovenskej republiky v svojom uznesení č. II. ÚS 175/2013-12 zo dňa 19.03.2013 uviedol ... „Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21552/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998/1).“ ...
Ďalej rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Sžo/53/2013 zo dňa 16.04.2014.

74. Krajský súd v Bratislave s poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, že správne orgány prvého aj druhého stupňa v konaní postupovali zákonne, objektívne zistili skutkový stav veci, svoje rozhodnutia riadne v logických súvislostiach odôvodnili, súd nezistil žiadnu vadu, ktorá by mohla mať vplyv na ich zákonnosť, preto žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

VIII. Trovy konania

75. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 168 v spojení s § 175 ods.1 SSP tak, keďže úspešnému žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si neuplatnil (ide o orgán štátnej správy), preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

76. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť. Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia súdu. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 443 v spojení s § 145ods. 2 SSP). Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).